

Atvadas no Dunda¹ (divi panti) 別董大二首

Gao Ši 高適 (704-765)

1. 其一

Tūkstošiem li dzeltenī mākoņi, balta saule riet.
Ziemeļu vējš pūš zosis, virpuļo sniega pārsļas.
Neraizējies! Ceļā nebūs tādu, kas tevi nezinās.
Kurš gan cilvēks zem debesīm tevi nepazīs?

千里黃雲白日曛，北風吹雁雪紛紛。
莫愁前路無知己，天下誰人不識君？

2. 其二

Seši spārni² aizplīvo vējā, cilvēks pats sevi nožēlo.
Pamētis galvaspilsētu jau vairāk nekā desmit gadus,
Nabadzīgs un niecīgs, vīrs droši vien nespēj gūt mieru.
Šodien satiekoties, nav pat naudas viņam.

六翮飄飄私自憐，一離京洛十餘年。
丈夫貧賤應未足，今日相逢無酒錢。

Viesa³ ierašanās 客至

Du Fu 杜甫 (712-770)

Mājas dienvidos un ziemeļos, it visur pavasara ūdeņi.
Redzami tikai kaiju bari, kas atlido katru dienu.
Ziedu taciņa vēl nekad nav viesu dēļ slaucīta.
Salmu namiņa durvis šodien pirmo reizi atvēršu tev.

舍南舍北皆春水，但見群鷗日日來。
花徑不曾緣客掃，蓬門今始為君開。

Tirgus ir tālu, un ēdienam šķīvjos nav dažādu garšu.
Māja ir trūcīga, tāpēc kausā tikai duļķains vīns.
Ja vēlēšies iedzert kopā ar veco kaimiņu,
Pār žogu viņu saukšu, un iztukšosim glāzes.

盤飧市遠無兼味，樽酒家貧只舊醅。
肯恩與鄰翁相對飲，隔籬呼取盡餘杯。

¹ Pazīstamā Tan dinastijas mūziķa Dun Tinja pseidonīms. Gao Ši apbrīnoja viņu par izcilajām prasmēm *gucjin* instrumenta spēlē.

² Salīdzinājums ar putnu, kuru spārni nes visos sešos virzienos – uz augšu, uz leju, uz ziemeļiem, dienvidiem, austrumiem un rietumiem.

³ Domājams, ka viesis bija dzejnieka Du Fu māte.

Kalnu mītne rudens tumsā 山居秋暝

Van Vei 王維 (701-761)

Tukšs kalns pēc nesenā lietus,
Debesu elpā vēlu ieradies rudens.
Gaišs mēness starp priedēm spīd,
Dzidrs avots pār akmeņiem plūst.

空山新雨後，天氣晚來秋。
明月松間照，清泉石上流。

Bambusos čalojot, nāk veļas mazgātājas,
Lotosi kustās zem zvejnieka laivas.
Vienalga, ka pavasara ziedi novīst,
Valdnieka mazdēls⁴ vēlas šeit palikt.

竹喧歸驕女，蓮動下漁舟。
隨意春芳歇，王孫自可留。

/ tulk. Irina Rumjanceva /

⁴ Autors Van Vei šo frāzi attiecina uz sevi, aizgūstot lepno izteiksmi no ķīniešu vissenākā zināmā dzejnieka Cju Juan.